

top m 30

Riddar St Göran.

27 ^{Korpo}
Brunstöt

14

Löfva vare allsmäktige Gud!
Desslikes och hans välsignade son!
Jag vill för eder en visa sjunga
Om den Riddaren Sankt Göran.

Hör du Riddar Göran vad jag säger dig!
Du skall mitt ärende uträtta
Till Kapado gior, den stora stad.
Där skall du med Draken en strida

Den staden är både bred och lång
Där bor en hednisk konung därinne
En drake ligger för samma stad
Han ligger den staden till mune.

Den draken har så underlig sed
Var dag vill han hava sin föda.
Så de folk och få och vad han kunde få.
Så mänd' han den staden utöda.

Den dagen han ej sin föda får
Han blåser anden över muren.
Alla de hans anda då kämma få
De blevo därav strax döde.

Den dagen han ej sin föda får
Då knustar hans anda så svära
Han gångr sig allt för den staden fram
och blåser sin ande över muren.

Alla de hans anda kämma få
De bliva därav strax döde

14 Så länge blåser han i den stad
Tills staden blir allt i öde.

15 Konungen gav dem ett annat råd
16 var dag en människa giva.
Så må detta och länge vårt liv
och så må vi längre få leva.

17 Då varven voro gångra omkring,
på konungs dotter mänd' det falla
18 Borgarna gingo för slottsring
hans endaste dotter utkalta.

19 Han bjöd för honom både silver och guld
Han ville det gärna utgiva.
Borgarna sade: Vi vilja ej våra barn
och fast gärna leva.

Konung hällen det I haven segt
och gören oss intet till men,
eller vi gå i slottet in
brytom ned både stöckar och stenar.

Gack dig då ut, huld' dotter ^{se} Kär,
Du måste till draken gånga.
Jag hade dig äktat en konungsson
och icke den draken till handa.

Jungfrun i vita kläder sig då klädde,
allt i det bästa hon haver
Så tager hon med sig sitt lilla loka lamm.
och så av slottet utgångar.

Jungfrun hon gångar sig av slottet ner

Så ynkligt var hennes lide
Fader och moder kyste henne då
så bitterligt mände de gråta.

Jungfrun hon gångr på gatan fram.
Hon vider sine händer så svåra
och vart det barn i staden var
de fällde för henne tårar.

De följde henne på marken ut
Guds hjälp kom henne till frömmen.
Hon steg sig upp på en liten hög.
Hon mente draken skulle komma.

Hon steg sig upp på den lilla hög
Den stund var icke för länge
där kom Laukt Göran ridande
Hans häst för allom månd springa.

Riddar Laukt Göran kom ridandes.
Hans häst för allom väl springer.
Baueret var vitt, korset var rött.
Det fröde han uti händer.

Vitt var hans bauer, hans kors var rött
Det fröde han högt uti händer.
Hans harnesk glimade allt som en sol,
men jungfrun honom ej kände.

Ständen I häi min jungfru skön
Vi sörjen I dock så svåra.
Vad är väl öder till möds lagt
I sägen det uppenbara.

14 Detta är mig till nöda lagt
med enom drake att giva.
15 I ridan bort fagra ungarsven
om eder lyfter längre att leva

16 Jag haver Gud att löfte gjort
och eder jungfru serslika (derslike?)
17 I dag vill jag hjälpa ur nöd
och eder ingalunda svika.

18 Nij, ridan bort fagra ungarsven
I göran intet till mane.
19 Det må vara nog att jag skall dö.
Jag döi längst hellre allena.

Skulle jag nu rida bort,
det kunde jag aldrig bekänna.
Virst skulle jag eder frälsa i dag
Vid Kristi tro vill jag mig hålla.

Gärna vill jag taga Kristi tro
och Gud allena i kalla.
Kunnen I mig frälsa i dag?
Vid Kristi tro vill jag mig hålla.

Värom heera giver jag eder
jungfru, Kristum Jesum troget bekänna.
Och så kom draken upp ur den sjö.
Snart Göran emot honom ränner.

Draken han bläste både eld och rök.
Han äktade riddaren svälja.
Riddar Gaurt Göran loq därät.
Han tänkte: mig skall du ej svälja.

Riddar Leukt Göran II. (forts.)

31

Han stack honom frött i mummen in
Hans glaven föll allt i stycken.
Hw ingen fågel flyger så snällt
som han sitt svärd utryckte.

Ingen fågel flyger så snällt
som han sitt svärd utryckte.
Han mänd' honom binda med buds namn
att han sin mun igen lyckte.

I gängen nu fram min jungfru kär
Lägg om hans hals idert kätte,
så att eder fader och moder må se
allt huru Gud har eder frälsat.

De ledde den draken fram till den stad
Konungen på muren mänd' ropa.
Och allt det folk som i staden var
började tillsammans löpa.

De ledde den draken allt till den stad
Leukt Göran och den jungfru klar.
Både Konungen tage vid Kristi tro
eller staden mot begge försvara.

Gärna ~~mitt~~ jag tager vid Kristi tro
och Kristna skall allt mitt rike gärna
jag giver för min dotter from.
Kunde hon vara bit like.

Uv. Edv. Konstantin Danielssons visbok.
Korpo, Binnskär 1876.

14

15

16

17

18

19

Handwritten text in German, likely a letter or journal entry, written in cursive script. The text is mirrored across the page, suggesting it was written on both sides of the paper. The handwriting is somewhat faded and difficult to decipher in many places. The text appears to be a personal communication, possibly a letter to a friend or family member, discussing various topics and expressing emotions. The mirrored nature of the text is a common feature in historical documents where the original and reverse sides were both used for writing.